

rozkládalo jakési pohanské sídliště, ovšem nevelkého významu, protože se po něm nezachovalo nic než hrstka primitivních kultovních předmětů! A ťukne tlamičkou do citlivě zrestaurované reklamy na Persil, vystavené v rybím muzeu.

Stojíme na školním dvoře

- GÉZA: Nejradši bych tam nešla.
- JÁ: Jen jdi, aspoň ti uběhne dopoledne.
- GÉZA: Máme dvě hodiny tělocviku. Zase se mi budou smát.
- JÁ: Proč by se smáli?
- GÉZA: Jsem tlustá.
- JÁ: Nejseš.
- GÉZA: Neumím běhat ani cvičit na náradí.
- JÁ: Umíš senzačně plavat.
- GÉZA: Plavání letos nemáme.
- JÁ: Běž už, nebo dopadneš jako Vincent.
- GÉZA: Já bych naši učitelku nezastřelila. Mám ji ráda.
- JÁ: Tak v čem je problém?
- GÉZA: Ona nemá ráda mě.
- JÁ *(pokouším se žertovat)*: Ale pistoli do školy nenesíš, ne?
- GÉZA: Armine, co kdybysme jeli v létě za dědou? Napsal mi, že by nás chtěl vidět.
- JÁ: Jak to, že o tom nic nevím?
- GÉZA: Píše mi do školy.
- JÁ: Ty koresponduješ s dědou za máminými zády? Proč?
- GÉZA: Abych ji nenaštvala. Myslí, že si s dědou rozumím jenom proto, že ona si s ním nerozumí.
- JÁ: Je to její táta! Ty si se svým tátou taky nerozumíš.
- GÉZA: Protože na mě mluví finsky. Tak pojedem?